

tuli ta ja pigistles sinu. Nii veel
 juurim hirmutsus, ja vaidutas minu
 konda soaga. Nii ää küll, jätustsin
 vna kiti wananuile. See ütles: „Jah,
 ja teeb sulle suurt wacwa, seest ei pääse
 ja enne surma mitte. Aga kui ja kaud
 alad ja 3 röl furnuajal käi ja siia
 „tama hana lähedal kumasküli 3 konda
 sejad ja ühe siidi lõnga ühe rias
 offa ja teise oma kaala rimmer
 pener, siis wõib ehk kervidalselt
 pääsmist olla. Kude õpetus, nõnn
 ka tehtut. — Seil läkipin dimgel
 õffel ja seifu fäil kui ülespoadus
 furnu. Nii tuli ta hwaft, miltä, ma
 ja lihafilnaga, mis nägu ta öide
 öisti) on, kõndis jinnä külge, kus
 mu dukortel pidi olema. Aga fäil
 pälnd sinind mitte eskida. Nii
 tuli ta tagasi ja näeb: „H näe,

nüt on ta enest ülespoond, seakort
 jitan, edespidi saad siit koristut.“
 Seil et kooka lähemäl filnapilgul
 kukeleaulu olin mu kõrwa kaitis,
 siis Kadus Kaga mu filnā eest ja
 wõõmsa melega jammufin Kapi poole.
 Siis ütles mu õpetaja: „Noh, kas ja
 fäit ka koristega furnuaja pääl tagasi?“
 Ma kostsin, et see kirmas kureloom,
 midä ma nägin, ta riisib furnuaita
 määdi ja äkwärdas sinid teinokord
 koristada. „Aga wananuost ütles: „Si,
 fäil fäa mitte fäama. „Kui tuli tui
 korsi jinnä rännätä. Sääil täiufin
 jälle wananaije õppust ja see
 fündis kõik nõnna. Aga fäil kirma =
 fin veel ännam ärä; kui se dukas
 aua künkäst üles tuli, siis pidi
 oma kartust ja jändu kooku tammi-
 tama, et ma mitte jõuawoi lähäko.